

Elkészült a hetedik hidunk. Ki gondolta volna 1945-ben, hogy Budapesten, a romvárosban már hét évvel a fasiszta rombolás után hét új acélvívű hid köti össze a Duna felett a két városrészt, hirdelve szocializmust építő népünk teremőerejét. Ki gondolta volna? Csak a kommunisták tudták s hittek benne és pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével — népünk felépítette. A Kossuth-híd, az Összekötő vasúti híd, a Szabadság-híd, a Margit-híd, a Lánchíd, Sztálin-híd s az új Petőfi-hidunk mind-mind a szocialista építőmunka egy-egy győzelmi jelképe. S a híd, amit ma, a III. Magyar Békekongresszus napján avatunk, minden eddiginél szebb, korszerűbb. A fasiszta barbárok rombolták le a hidat s a romokból, a Szovjetunió segítségével életre keltette a felszabadult dolgozó nép. Nem lehetett volna szebb, kifejezőbb nevet adni a hídnek, mint a szabadság lánglelkű bajnokának, Petőfi-nek nevét.

A hídavató ünnepség kezdetén megilletődött csendben álltak a budai tóparton a díszemelvény előtt a dolgozók ezrei. Mindenki a hidat szemléli: a csodálatosan rövid idő alatt elkészült, nagyszerű alkotást. A dísztribünön elfoglalják helyüket Gerő Ernő elvtárs, Hidas István elvtárs, a minisztertanács elnökhelyettesei, Korács István elvtárs, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnökhelyettese, Vas Zoltán elvtárs, az Országos Terhivatal elnöke, az MDP Politikai Bizottságának tagjai, valamint a Politikai Bizottság, a Központi Vezetőség és a minisztertanács több más tagja, politikai, gazdasági és kulturális életünk több vezetője, Kossuth-díjasok, sztahanovisták, valamint a barátj államok budapesti diplomáciai képviselői, élükön J. D. Kiszeljovval, a Szovjetunió budapesti nagykövetségével.

A Himnusz hangjai után Lébényi László elvtárs, a hidépítés központi vezetője nyitotta meg az ünnepséget, majd Nagy László kétszeres sztahanovista, Munkaérdemrenddel kitüntetett szerező, a híd építésében részt vett »Rákosi«-brigád vezetője, a hidépítők nevében mondott beszédet.

— A Petőfi-híd építésénél igen sok nehézséggel is meg kellett küzdenünk — mondja. — De mindezeket legyőztük és a hidon dolgozó kommunisták vezetésével és példamutatásával győzelmet arattunk. Itt, az avatóünnepségen megfogadjuk, hogy többi készülő hidunkat is ugyanilyen lelkesedéssel és jó munkával építjük fel.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: **Az újjáépített Petőfi-híd**
Cím: **a magyar nép alkotóerejének újabb hirdetője**

Forrás: **Ünnepélyesen felavatták a Petőfi-hidat**

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

624.2

Hely:

Idő:

4 452 4

Személy:

Helyszám:

Ezután Bebrits Lajos elvtárs, közlekedésügyi miniszter mondta el ünnepi beszédét:

— Az előttünk álló újjáépített Petőfi-híd a magyar nép alkotóerejének újabb hirdetője, és méltán sorolható a szocialista építés egyre gyarapodó többi nagy békealkotásai mellé. A Petőfi-híd újjáépítése nem egészen két évig tartott. A régi Horthy-hídon öt évig dolgoztak.

— Az új híd felépülése véget vet annak az állapotnak, hogy Budapest legforgalmasabb útvonala, a Nagy-körút zsákutcaként ér a Dunához. Most már Lágymányos és Kelenföld felől is kerülő és akadály nélkül közlekedhetünk Pest felé.

— Takarékoskodtunk a hidépítésnél a vasanyaggal — mondja a miniszter —, ugyanakkor a híd teherbírása a régi híd teherbírásának háromszorosa. Az új híd öt méterrel szélesebb, mint a régi volt és mindkét irányban egyszerre három-három gépkocsi közlekedhet rajta. Külön kerékpárutat is építettünk. A hidon közlekedő villamosok utasai közvetlen csatlakozást kapnak a csepeli gyorsvasúthoz.

Bebrits elvtárs beszéde végén köszönetet fejezi ki a hidépítésben részt vett munkásoknak, mérnököknek, technikusoknak.

A főváros dolgozó népe nevében Pongrácz Kálmán elvtárs, Budapest Városi Tanácsa végrehajtó bizottsá-

gának elnöke vette át a hidat.
— Budapest népe nevében ígérem — mondja —, hogy a most átveit Petőfi-

hidat megbecsüljük, gondozzuk, óvjuk és megvédelmezzük minden külső és belső ellenséggel szemben.

Az ünnepség végén felhangzott az Internacionálé. Bebrits Lajos elvtárs, az egybegyűltek lelkes tapsa közepette elvágja a híd két korlátja között feszülő nemzetiszínű szalagot, majd az ünnepelő dolgozók hatalmas tömege elindul a fellobogózott hídon Budáról a pesti part felé. Az élen a munka hősei, a hidépítők haladnak. Hangos taps, éljenzés, hurrá fogadja őket a pesti parton. Atgördül a hídon az első, fel-díszített villamos is.

Az új híd acélívei alatt, a Dunán el-suhan a szovjet »Makszim Gorkij« hajó. A nagy szovjet íróról elnevezett gőzös füstölgő kéményét leereszti, mintha üdvözölné a legnagyobb magyar költőről elnevezett új hidat. Percek alatt az emberek tömege özönlük át a hídon. Szeretettel vegyes csodálattal fogják, simogatják a korlátot... Es a hidépítők küldöitsége elindul a III. Magyar Békekongresszusra, a Sportcsarnokba, hogy elvigye az örömhírt: a Petőfi-híd békeharcosai győzelmét arattak. Ez a győzelem egész népünk győzelme.